

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer vasárnap.	Felolós szerkesztő és kiadó: Skríbanek Géza.	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt Nyilvánt. sora 90 kr. Hirdetések nagyság szerint.
---	---	---

Utcza öntözés.

(I.) A bölcs természet a maga fenségességében mindig utmutatója a gyarló emberi észnek, rajtunk áll tehát, hogy ez utmutatást felfogni, megérteni képesek legyünk. E heti kis záporos megváltásszerű hatással volt a mi, por által annyira zaklatott és ugyszólván kimerült tudócapacitásunknak.

Ime a természetszerűség elvei szerint a porral telített levegő leg-hatalmasabb ellenszere volna a vízi az utcák rendszeres öntözése képében. Ezen életszükségletszerű terv már több ízben lett felvetve, de eredménytelenül. A hiba valószínűleg az illetéktelen (?) kezdeményezőben de valószínűbb inkább a kivitele körül támadt nehézségekben volt, és ez a fődolog.

Barcs községe tudvalevőleg a legélénkebb helyek egyike, a különböző utcákból u. m. tarnóca-, nagyhid- és nagy utcákból jövő összforgalom a telepre, a vasut és kereskedelem egyesített góczpontjára terjed, illetőleg innéd indul ki, tehát ép oly élénk kocsis forgalommal bír, mint bármely nagyváros. Természetesen a legnagyobb por itt van, a véde-

kezésnek is innét kell kiindulnia, de terjednie az egész községre kell, mert ha a telepen lakók állapotkészsége magán uton eszközölné ezt, az eredmény csak látványos, minthogy a község többi részéből ide szálló porral telített levegő époly súlyos tödőpróba, a minthogy jelenleg az.

A nemzet és az ezt alkotó egyedek legdrágább kincse: az egészség, ennek fenntartása, előmozdítása érdekében vállvetve mindenkinek hozzá kell járulni mindenily irányú kísérletet, bárhonnét is jöjjön az — nem törődve az u. n. helyi kitűnőség esetleges kisszerű ellenvetéseivel — örömmel, lelkesedéssel kell fogadnunk. Az eszme valóulása, ha azzal már széles körben komolyan foglalkozunk, olyan mint a folyó: mennél messzebb folyik, annál inkább dagad.

Barcs községe évente át sok ezer forintokat szállít be megyei utadó címén a vármegye danaidák hordójaszerű kasszájába, és e sok pénz még mindig nem elég a deficit vicinalisokra, melyekkel szemben az égető szükségű utak kiépítése, mint pl. Babóca, Darány, Szulok felé teljesen háttérbe szorul, ez jóformán csak pium desiderium marad, jöllehet

a már meglevő szolgabíróság és a várva-várt járásbírósgot ezen utak kiépítése megelőzniök kellett volna s ez irányban már évekket előbb mozgolódn sem ártott volna.

A fortiter velle „erősen akar-ni“ elve nálunk és a mi időnkben érvényesül legjobban. Néhai Németh Berezi képviselő azt hajtogatta, hogy a mi politikus világunkban, akár ellenzékiek, akár kormánypártiak vagyunk, egyre megy, mert csak ezzel érünk ezélt. En ennyit egyszerre még álomban sem akarok. A megyei adminisztráció nehézkes járműve csak a maga monoton tempójában halad, a villamosság korszaka oda még nem jutott. Megelégszem egyelőre agyongyötört tudónk érdekében és az utcák öntözésének kifejtendő módozatának szempontjából azzal is, ha a Nagy-utoca Pálfaluig és a Tarnóca utcza a megyei utak sorába felvétetnék, és csakhamar kiköveztetnék s az utcza öntözés czélszerű kiviteli módjának egyik előfeltétele, a priori meg volna adva és pedig következő propositióval:

Három, esetleg négy ugy n. vizes lajt 8-9 hektoliter nagyságban elégséges lenne, ehhez szükséges lőerőt előfogatokban felváltva félnaponként a középkori ki-

T Á R C Z A.

Becsületes ember.

Mikor Hollós Irmának Patak Gusztávot bemutatatták, így ajánlották a fiatal embert:

— Derék fiu és becsületes.

És Patak Gusztáv rajta volt, hogy ilyen színben tűnjék fel mindenki előtt. Pedansnak, pontosnak, lelkiismeretesnek és — becsületesnek. Szüksége volt rá, hogy e feltevésnek higgyenek az emberek, mert bizalmi állásban volt. Pénzeket kezelt. És mikor Hollósék másoknak mutat-ták be a nekik bemutatottat, ők is hozzá tettek:

— Derék ember, nagyon becsületes!

Mikor azután Patak Gusztáv értesü-lést szerzett, hogy Irma kisasszony husz-ezer forintot hoz a férjének házába: meg-kérte kezét; az eljegyzésen a rokonoknak így szóltak Irma szülei:

— Kitűnő parthie, kiváló jellem és mintabecsület.

Azután rábizták a nejét meg a hozományát.

És jó kézre bizták. A fiatal férj csakhamar felcsapott háziurnak. Pompás palotát épített, s mikor apósa, anyósa a ház felszentelésén megjelentek, újra csak azt rebesgették a körülállóknak csendes áhítottsággal:

— Hiába, ez a mintabecsület!

Azután megszületett a „trónörökös“. A keresztapaságot maga a miniszter, a boldog apa legfőbb főnöke, fogadta el. A keresztelőn ragyogtak a nagyszülék szemei, s mikor a miniszter kezét fogott az öregekkel, azok könyes szemekkel susogták:

— Kegyelmes ur, ez mintabecsület!

És a mintabecsületességü ember szépen ment előre. Már csak kortesszolgálatiért is vitték volna fokról-fokra. Először csak ezreket kezelt, most már milliókat biztak reá. Hja, azért, mert lehet rábizni, hiszen mintabecsület!

S mikor feleségének apja meghalt, halálos ágya köré sereglettek a rokonok; ott volt ő is, a vő, s a haldokló körüljár-

tatva megtört tekintetét, megüvegcsedő szemei vejen akadtak meg s esontos kezével utoljára szorítva meg leánya férje kezét, így szólt:

— Nyugodtan halok meg, tudom, hogy kire biztam a leányom sorsát, igen, kedveseim, ő mintabecsület!

Ezt mondá a haldokló s azzal a falnak fordult s meghalt.

Irmának pedig, hogy megvigasztalja atyja haláláért, ura egy fényes villát épített a Svábhegyen. A villa rengeteg pénzbe került s némi feltűnést is okozott a hivatalszobákban. Házát amortizációra építhette, de egy villát, mely nem hoz jövődelmet s családi luxust van hivatra kielégíteni, ugyan kiépítene fel egy „be-amter“ embernek amortizációra? Így tépelődtek a pénztáros ur dolgán az emberek.

Talán nejével nagyobb hozományt kapott, mint sejtjük, — mentették aztán. Talán sikerült spekulációkba bocsátkozott, talán örökölt, de hogy valami rosszat kövessen el, nem, az lehetetlen, nem, hisz ő a mintabecsület.

És a mintabecsületességü férfiu 25

váltságokat u. m. legelő, erdő és községi földfelosztó jogokat élvező közbirtokosság szolgáltatója. E nem is oly méltánytalan dolog, talán ezen jogok élvezete után járó percentuális recompensatio lenne, a többi ezekből kizárt legalább is oly nagy adófizetőkkel szemben. A vizet pedig mint jelenleg is, de nagyobb számban a házak előtt elhelyezendő és ugyancsak a lakosság által megtöltendő vizes hordók szolgáltatójának. Ily módon csekély költséggel a 3 említett utazást bőségesen öntözni lehetne.

Ezen körvonalakban jelzett tervezet absolute nem óhajt a csalahatatlanság babérjával ékeskedni, hiszen képviselőtestületünkben van hála az égnek elég okos fő, eszeljenek ki a közjó érdekében valami okosabbat, jobbat, mi mindannyian lelkes örömmel járulunk hozzá, tartózkodva minden kiesinylő bírálattól, hiszen egyedüli célunk: a légző szervek hurutját és ebből folyó későbbi súlyosabb betegségek előidézésében oly fontos szerepet játszó tényezőnek: a poros levegőnek kizárása. Hogy ez mily káros hatású az ép említett betegségek keletkezésének tovább fejlődésénél, azt ma már minden civilizált ember tudja, érzi, felesleges ezt tudományosan orvosilag, vagy bővebben köznyelven fejtegetni. Nem profanisalom „Miatyánk” fenséges és szivreható imáját, ha gyötört tudónk érdekében számunkra így toldanám meg:

Pormentes, egészséges levegő
jöjjön el a te országod Baresra is!

Dr. Siklósy Albert

H i r e k.

— **Előfizetési felhívás. Tisztelettel kérjük lapunk előfizetőit, kiknek**

éves szolgálati jubeliumot ünnepelt. A hivatalban összejöttek a miniszterium tagjai, az egyik miniszteri tanácsos pedig a jubelans érdemeit méltatta. Puritán becsületességét dicsőítette. Este azután banquet volt. És neje boldogan hallgatta a pohárköszöntőket; az egyik így végződött: „Igen uraim, ünnepeljük ezt a becsületben élő, köztisztviselésben álló alakot, ki a munka megfestésülése, a jellem mintaképe.”

És nemsokára a hivatalos lapban is szó volt a mintajellemről: Ó felsége, a király, megjutalmazta érdemeiért s buzgó szolgálati elismerésül a Ferencz-Józsefrend lovagkeresztjét adományozta neki.

És mindenki azt mondotta: megérdemezte, hisz mintabecsületességü férfiú. A felesége pedig, mikor a miniszterelnökség elküldte egy szép csomagban a királyi kéziratot a rend jelvényével, odaborult a férfiú feldiszipított mellére s így szólt:

— Te mintabecsületességü ember, lássátok gyermekeim, ilyenek legyetek, mint apátok, róla vegyetek példát! . . .

. . . És mi jött azután? Névtelen feljelentések érkeztek a miniszterhez, s olyan adatokat tartalmaztak, hogy a miniszternek nem lehetett kitérnie, meg kel-

előfizetése mult hó végével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Egyszersmind kérjük lapunk barátait jóakaróit, hogy lapunkat ismerőseik körében is ajánlani s terjeszteni kegyeskedjenek.

— **Gyász Isteni tisztelet elhunyt Nagyasszonyunkért.** Bares közönsége vallás különbség nélkül megható módon adott kifejezést e hó 19-én Felséges Nagyasszonyunk megrendítő halála fölött. Az érzelem így nyilvánuló kifejezése csak erős bizonyítéka azon forró tisztelet és szeretetnek, mellyel minden magyar, ugy Bares közönsége is viseltetett a Felséges királyné iránt. A mult hétfői nap ugyanis ünnep, egy megható szomorú ünnep volt városunkban. A harangok hangja Szent misére hívta a közönséget, mely a megboldogult Nagyasszonyunkért, Erzsébet királyné lelkiüdvéért tartatott. A Szent misére, mely 9 órakor tartatott, a társadalom minden osztályából nagy tömeggel hullámozott a nép, fekete öltözékben, a férfiak fekete karszallaggal karjukon; a közeli vidékekről fényes fogatokkal nagy számmal volt jelen a földbirtokos osztály is. A templomba menet alkalmával ott láttuk a megyei tisztviselők csoportját, élükön Fenyőssy Ödön főszolgabíróval; a vasuti tisztviselőket, élükön Rak Bálint felügyelővel; továbbá a baresi olvasókör tagjait, a baresi kerékpár-egyesületet, a baresi ipartestületet, a pénzügyőrséget stb. A templomot a közönség zsufolásig megtöltötte. A Szent misét Schiffer Antal plebános végezte, a khoruson pedig Körmendy József kántor tanító segédlettel megható gyász énekeket adott elő. Szent mise után a közönség teljes számmal átvonult a közeli izr. templomba, melynek minden helyét a szorongásig megtöltötte, és igen sokan csak az udvarról hallgatták az Isteni tisztelet lefolyását. Itt először a gyermekkar adott elő igen szép összhangban jól betanult éneket, melynek szép régi áriája meghatotta a hallgatóságot. Ének után a kitűnő szónok, Dr. Löwy n.-atádi főrabbi mondta el alkalmi remek szép beszédét

lett tartania az alapos pénztárvizsgálatot s át kellett néznie a számadásokat.

Szinte röstelkedve tette. Meggyanúsítja ezt a mintabecsületességü családapát!

A megejtett vizsgálat azonban hiányt konstataált. A hatalmas ember, a mintabecsület, egyszerre összetöpreődött s mint egy pók húzta össze magát.

Azután megállapították a teljes hiányt, a hamisításokat a könyvekben, az eltékozolt százezeket. Jelentést tettek a miniszternek. És a miniszter nem habozott. Megtette a bányádi feljelentést s kérte a büns letartóztatását.

A mintabecsületességü embernél megjelentek a törvény emberei. Ép ebédnél ült a neje villájában. (A ház is a neje nevére volt írva.) A törvény nevében azután letartóztatták. Revolvért vett elő, de már megkészt, kiesavarták a kezéből s nem tehetett kárt magában. És elvitték.

Az asszony pedig kétségbeesetten zokogta:

— Ne bántsák! Hogy merik bántani?! Hisz ő nem követhetett el semmit, hisz ő a megtestesült becsületesség!

Saruvári.

az elhunyt Felséges királyné felett. A beszéd mélyen lekötötte a nagyszámu hallgatók figyelmét.

— **A gyászünnepély Csokonyában.** Olyan községben születtem és nőtem fel, melyben négy hitközség (ev. ref. ág. hitv., r. kath. és izr.) tart fenn templomot és iskolát, külön-külön. Ily községben gyakran van alkalom arra, hogy egymás vallási szertartásait születés, esketés, temetés alkalmával, öröm és gyászünnepélyeken megismerhessük. Meg is ismertük, mert egymás templomaiba el-eljáromagattunk. Igen jó iskola ez annak megtanulására, hogy nincs rossz vallás; csak az emberek lehetnek rosszak egyik vagy másik hitfelekezet kebelében, de — természetesen — nem általánosan egyikben sem. Talán ezen szerencsés körülménynek köszönhetem én is, hogy egyik felekezet hitvallásáról és szertartásairól sem tudnék elfogultan vagy éppen kisebbitőleg szólni.

Csokonyában is volt szomorú alkalom arra, hogy három hitfelekezet (r. kath., izr. és ev. ref.) templomában külön-külön ugyan, de mindegyik hitfelekezetbelinek szépszámu részvételével ültük meg a gyászünnepet. Szept. 18-án délelőtt az ev. ref. templomban tartatott meg a gyászünnepély. A gyülekezeti éneklés s a dalárdisták éneke után Széki E. lelkész ur mondta el a fájdalom és ihletettség hangján, hogy mily nagy csapás érte királyunkat és nemzetünket Erzsébet királyné halálával! Meggyőzőleg ecsetelte, hogy a királyné mint asszony, mint anya és mint vértanu mennyire megérdemli a mi tiszteletünket és szeretetünket! A beszéd után ismét a dalárda, — majd a gyülekezet éneklése hangzott fel s ezzel az ünnepély beveződött.

Szept. 22-én d. u. 4 órakor az izr. hitközség tartotta meg gyászos megemlékezését. A helybeli ev. ref. egyház énekkara énekelte el első sorban a himnuszt. Erre a helybeli izr. kántor mondott el jól átérzve és szépen előadva egy héber éneket. Majd a n. atádi ft. rabbi imádkozott héberül buzgó áhitattal s mondott el magyar nyelven egy eszmékben gazdag gyászbeszédet. Könyvezésre indító hatással rajzolta a veszteség nagyságát s szépen fejtette ki, hogy az „Ur utai nem a mi utaink” s az Ur végzése nem a mi végzéseink. A beszédet rövid, de kenetteljes ima követte. Bezárólag ismét a kántor énekelte; utóljára pedig az énekkar mondta el a „Szózatot”.

Szept. 23-án d. e. 9 órakor a r. kath. templomban ünnepeltünk. Szivreható volt Fónay kántortanítónak az iskolasereggel s orgonakisérettel elhangoztatott éneklése. Ft. Horváth Zs. Ágoston plebános ur szt. szolgálatai a mély átérzés s a szép előadás előnyeivel hatottak a gyülekezetre; fokozták ezt a közbe-közbe és berekesztősül elzengedezett szép éneklések.

Valódi testvéries ünnepélyek voltak ezek, melyeken sz. áhitattal s könnyezve ültek egymás mellett a jó testvérek.

Maradjon meg e testvériség közöttünk ezután is — örökre! T.

— **Tolvaj cigányok.** Jó fogást csináltak baresi derék cseudőreink e hó 22-én pénteken. Ugyanis Bareson egy veszedelmes tolvaj cigány bandát fogtak el, mely két családból állott u. m. Kálá-

nyos György és Kolompár Boska s ezek törvénytelen életpárjai és bozontos, tollashaju purdék. A jeles társaság többrendbeli betörés és ló lopásokért a zalaegerszegi börtönbe volt becsukva, honnét azonban sikerült megszökniök s azóta Somogy megyében garázdálkodtak. A hatóság által róluk kiadott körözvény nyomán csendőreink azonnal ráismertek a szökevényekre. Érdekes az, hogy elfogatásukkor mentségül azt állították, hogy ők baresi illetőségűek, s e végett szembesítve is lettek azonnal a község előjárósága előtt, kik azonban a legjobb akarat mellett sem tudtak a nagy világ fiaiban oly köteleket felfedezni, mi őket a baresi illetőséghez kötné, és ezért csendőreink szíves vendégszeretetükbe fogadták, honnét át lesznek adva az illetékes hatóságoknak.

— **Gyászbeszéd.** Dr. Löwy Ferencz n. atádi főrabbi remek szép beszéde, melyet a kitünő szónok, — szomorú véget ért Felséges Királyasszonyunk lelki üdvéért — a baresi izr. imaházban e hó 19-én tartott gyász Isteni tiszteleten mondott el, külön kiadásban, füzet alakban, a Felséges asszony jól sikerült képével lapunk kiadói hivatalában megjelent s ugyanott kapható.

— **Elveszett** e hó 24-én reggel 7 és 8 óra között a drávai fahídtól Bázsiig terjedő úton egy 300 frtról kiállított, Krausz Izidor és Weisz Mór név aláírással ellátott váltó. A megtaláló kéri, hogy a rá nézve különben értéktelen váltót Weisz Mór urnak, (lakik Bareson, Felber féle emeletes ház) adja át, hol is illő jutalomban fog részesülni.

— **Nagy nyeresemény sorsjáték.** A nagym. m. kir. pénzügyminiszterium a budapesti újságírók egyesületének segítő alapja javára oly sorsjáték rendezését engedélyezte, melyhez hasonló eddig még nem létezett s melynek óriási nyeresési esélyei a többi sorsjátékokat messze fölülmulják. A sorsjáték hat huzásra van beosztva: u. m. 1899 jan. 4-én, jan. 17-én, jan. 26-án, febr. 4-én, febr. 11-én, és febr. 21-éni huzásokra. Egy sorsjegy ára csak 1 korona s minden egyes sorsjegy minden egyes huzáson, minden nyereseményre játszik, úgy, hogy egy és ugyanazon sorsjeggyel 6 nyereseményt lehet nyerni, köztük a 100.000 koronás főnyereseményt, további 5 nyereseményt á 20.000 10.000, 5000 stb. korona értékben. A sorsjegyek a Barcs és Vidéke kiadóhivatalában is kaphatók.

— **A népbiztosításról.** A kevésbé vagyonos, valamint a vagyontalan néposztályok részére hazánkban eddigelé a gondoskodás szempontjából úgy az állam, mint a társadalom vajmi keveset, úgy szólván semmit sem tett, mert amíg a törvényhozás mindazon intézményeket, amelyek a földmivelő és ipari munkás iránt való gondoskodást célozzák, még mindig — és ki tudja, hogy még meddig — csupán tanácskozás, tárgyalás és meddő megfontolás tárgyává teszi, addig társadalmi úton is a legjobb esetben csak annyit tétett, hogy holmi kétes értékű betegsegélyező pénztárak, vagy szomorú híre vergődött temetkezési egyletek alapítottak. Szemben ezekkel vívmány számba megy és közgazdasági fontosságánál fogva örömmel üdvözlendő az a tény, hogy a „Nemzeti“ Balesetbiztosító Részvény-Társaság működési körébe felvette a népbiztosítást és ez által lehetővé tette, hogy immár mindenki mondhatnók a legszegényebb ember is, részleltethes-

sék az életbiztosítás áldásában. A „Nemzeti“ népbiztosítási osztálya alkalmat nyújt nemi különbség nélkül minden egészséges személy számára magát egy 1500 koronáig terjedő tőkére biztosítani, anélkül, hogy orvosi vizsgálatnak vettetének alá. A díjfizetést pedig hetenkinti részletekben teljesítheti a biztosított, még pedig 10 fillértől kezdődőleg. Ezen szinte csodásan jutányos és kedvező módon már a legrosszabbul fizetett munkás is képes úgy magáról öreg napjaira, valamint elhalása esetére özvegyéről és árváiról gondoskodni, de gondoskodhatik a „Nemzeti“ népbiztosítása útján, felnövő gyermekeinek ellátásáról és kiházasításáról is. Azt a néhány fillért, a mit erre a célra fordít a munkás ember, még a legszűkebb körülmények közt is ugyanhatja meg magától, hogy meg sem érzi, sőt ellenkezőleg egy bizonyos megnyugvás és megelégedettség fog keblébe költözni átérve azt, hogy az élet esélyei a sors csapásai ellen megtette azt, amit mint ember, mint férj, vagy mint apa, megtennie szent kötelessége volt. Minél általánosabb lesz tehát hazánkban a népbiztosítás, annál boldogabb lesz a nép maga és ki lesz zárva az az eset, hogy annál a hajléknál, ahol népbiztosítási kötvény van, a nyomor tanyát üthessen. Téves nézet volna az, ha a népbiztosítással szemben felhozná valaki a takarékpénztár intézményt. Hiszen a takarékpénztár csupán azt az összeget szolgáltatja vissza — persze némi kamattal — amit betettek. De a népbiztosítás intézményének áldásos volta éppen abban rejlik, hogy rövid díjfizetés után már az az összeg válik esedékessé, amely biztosított. Így például, ha egy apa ujszül-

ött gyermekét úgy akarja biztosítani hogy 20 éves korában 400 koronát kapjon, úgy hetenként csak 50 fillért kell ezért fizetnie, ami egy évben 26 koronát tesz ki. Már most feltéve, hogy a gyermek 3 évi biztosítás után meghal, ez esetben az apa összesen 78 koronát fizetett be a „Nemzeti“-nél, ellenben 400 koronát fizet neki elhalt gyermeke biztosítása alapján a „Nemzeti“. Ugyan milyen, arányban áll ehhez egy takarékpénztár teljesítménye amely az apának, aki gyermekéről akarván gondoskodni, hetenként 50 fillért tett takarékbba, a gyermek elhalozásával csupán azt a 78 koronát fizeti vissza csekély kamataival? ! És ugyanígy áll ez abban az esetben, ha valaki halála esetére biztosít, vagy ha úgy biztosít, hogy egy bizonyos idő múlva 6 maga kapja meg a biztosított összeget. Például, ha egy 25 éves ember 60 éves korára akar a „Nemzeti“ népbiztosítási osztályában biztosítani és hetenként csak 20 fillért hajlandó ezért fizetni, úgy 256 koronát fog kapni 60-ik évének elérésével, de amennyiben történetesen a 4-ik biztosítási évben halna el, vagy baleset folytán akár az első biztosítási évben, úgy örökösei azonnal kikapják a 256 koronát, dacára annak, hogy a „Nemzeti“-hez összesen 30 korona körül lett ezért befizetve. De nem folytatjuk a példalódzást; Győződjék meg minden érdeklődő maga arról az intézményről, amelyet a „Nemzeti“ hazánk és a nép javára működési körébe felvett és amely intézmény közgazdasági és emberszerető szempontokból megérdemli, hogy népünk által a legnagyobb készséggel s örömmel felkaroltassék.

A „Nemzeti“ Balesetbiztosító részv. társaság, Budapesten

(Erzsébet-körút 13 szám.)

biztosítást nyújt mindennemű baleset anyagi következményei ellen, úgy mint egyes egyéneknek (polgár és katoná), gyári és malomalkalmazottakat (munkások és tisztviselők, valamint bárkit, hivatás teljesítése közben, vagy azon kívül utazás alatt, vadászaton, vagy bármely más alkalommal érhető baleset ellen, a legszabadelvűbb biztosítási feltételek és a legjutányosabb díjtételek mellett.

Közelebbi felvilágosítást a legkészségesebben nyújt: a „Nemzeti“, az „Első magyar általános biztosító“ a „Magyar Francia“ és a „Bécsi biztosító“ minden fő- és alügynöksége az ország bármely helységében.

2-3 Megbízható ügyes üzletszerzők felvételnek.

Életbiztosítás

orvosi vizsgálat mellett: Mindenféle kombináció szerint az ember életére.

Életbiztosítás

orvosi vizsgálat nélkül (népbiztosítás)

heti díjfizetéssel 10 fillértől kezdődőleg!

(Haláleseti, elérési, kiházasítási és gyermek-biztosítás.)

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvénytörően megengedett sorsjegyeknek, részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénzintézet (részvénytársaság) számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánlatok „Mercator“ czimen: Ektein Bernát hirdetési irodájába

Budapest. V. Fűdő-utca 4. intézendők.

A terezováczi urodalmi *nagy*
vendéglő, ugy szintén a pálya-
 udvari *Restauráció*, mindenik
 külön *1899 január 1-től fogva*
három évre kiadandó. Zárt
 ajánlatok a terezováczi kasznári
 hivatalhoz kéretnek *október 20 dé-*
lelőtti 10 óráig.

Kérje
 The Continental
 a Bodega Company.
 olághírű spanyol és portugál
 borait
 Sherry
 Portbor
 Malaga
 Madeira
 Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
 fűszer és csemege kereskedé-
 sekben, valamint poharasbent
 az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: Budapest
 csakis: II. Kossuth-Lajos és Ujvárosi utca
 sarkán a Honv. Casino mellett.

Csász. és kir. udv. szállító.

Kizárólagos szabadalom,

!!Egy kísérlet elég!!

EXSICCATOR

de Ritter

Fontos földbirtokosoknak, háztulajdo-
 nosoknak, szőlőbirtokosoknak, gyáro-
 soknak, bõrgyáraknak stb. Mindennemű
 penészgombát és fal-nedvességet gyö-
 keresen kiirt, ugy, hogy ezek többé
 nem kerülhetnek felszínre. 10.000 elis-
 merés! Ezen szer a kontinens minden
 hasonló szerét felülmúlja.

Ismertetés ingyen.

Iroda: Bécs, III. Parkgasse 10.

636
 1898 v.h. szám

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó
 az 1881. évi LX t. cz. 102 §-a ér-
 telmében ezennel közhirre teszi,
 hogy a szigetvári kir. járásbiró-
 ságnak 1898 V. ²⁶⁷/₁ számú végzése
 következtében **Dr. Székely Ede** pé-
 csi lakós ügyvéd javára **Kari János**
 és **noje** előbb pécsi most boldogasz-
 szonyfai lakósok ellen 500 frt.
 s jár. erejéig 1897 évi Április hó
 3-án fogatosított kielégítési
 végrehajtás uján lefoglalt és 323
 frt 20 krra a becsült szobabeli
 butorok konyhabeli felszerelés, 1
 drb Seiler fé e zongora és egye-
 bekből álló ingóságok nyilvános
 árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári
 kir. járásbiróság 1898 V. ²⁶⁷/₁ számú
 végzése folytán 500 frt tőkeköve-
 telés, annak 1895 évi december
 hó 25-ik napjától 6 0/0 100 frt.
 tőke után 1896 márczius 2-től 5
 0/0-, 200 frt. után 1896 márczius
 13-tól járó 8 0/0 kamatai és eddig
 összesen 155 frt 29 krrban birói-
 iag már meg állapított költség
 erejéig alperes lakásán Boldog-
 asszonyfán leendő eszközlésére
1898. évi Október hó 7 nap-
jának délelőtt 10 órája határ-
 időül kitűzetik, és ahhoz a venni
 szándékozók oly megjegyzéssel
 hivatnak meg, hogy az érintett ingó-
 ságok az 1881. LX. t. cz. 107 és 108 §§.
 értelmében készpénzfizetés mellett
 a legtöbbet ígérőnek becsáron a-
 lul is eladatni fognak.

Szigetvár, 1898. szept. 14-napán

Boncz Lajos
 kir. bir. végrehajtó.